

14-07-2026

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ขานติ

บัปดาดา

มรฺบัน

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้เบื่อกับการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง เป็นพายุของสำนึกที่เป็นร่างที่ทำให้ลูกเหนื่อย กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและความเหนื่อยล้าของลูกจะถูกขจัดออกไป

คำถาม: ชั้นสการ์ใดที่ทำลายโชคที่สูงส่งของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด?

คำตอบ: หากใครมีชั้นสการ์ของการมุดบัง และบังตั้งกับพ่อหรือกับการศึกษานี้ โชคของผู้นั้นก็สูญหายไปเป็นเวลา 21 ชาติเกิด เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้มีความซาบซึ้งแบบผิดๆ ได้อันเนื่องจากสำนึกที่เป็นร่าง เช่นว่า วิธีที่ลูกอธิบายให้กับผู้คนมากมาย หรือวิธีที่ลูกช่วยเหลือผู้คนมากมาย มองดูว่า บาบานั้นเป็นผู้ทรงอำนาจที่ยิ่งใหญ่เพียงใด และกระนั้นท่านก็ปราศจากความหลงทะนงตน ดังนั้นจงดูพ่อ!

เพลง: โอ นักเดินทางในเวลากลางคืน อย่าได้เหนื่อยอ่อน! วันแห่งความสุขของลูกกำลังจะมาถึง!

โอม ขานติ ลูกที่แสนหวาน ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งได้ยินเพลงนี้แล้ว ลูกๆ ผู้ที่มีคำต่องานรับใช้ และผู้ที่จมอยู่ในโยคะ เข้าใจความหมายของเพลงอย่างรวดเร็วมาก กลางคืนของเรานักเดินทางในเวลากลางคืน นั่นคือกลางคืนของเราราห്മินเวลานี้กำลังจะสิ้นสุดลง หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเรียกว่ากลางคืน ครึ่งวงจรรนี้ซึ่งหมายถึงกลางคืนกำลังจะสิ้นสุดลง มีกลางวันและกลางคืนที่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน มีกลางวันของบราห്മินซึ่งเป็นครึ่งวงจรรและกลางคืนของบราห്മินซึ่งเป็นอีกครั้งหนึ่ง ในเวลานี้เมื่อพ่อมีความมิดมิด เป็นเวลาของแสงแรกแห่งรุ่งอรุณ เวลาเช้ากำลังจะมา ลูกๆ รู้ และเวลานี้พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้เหนื่อยล้าในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง มีการจาริกแสวงบุญทางร่างที่ผู้คนเคยเดินเท้าไป พวกเขาจะเดินทางอย่างช้าๆ มาก และหยุดพักหลายจุดในบ้านพักที่สร้างขึ้นระหว่างทาง พวกเขาตระหนักว่าพวกเขาต้องหยุดที่จุดหมายปลายทางเฉพาะบางแห่ง ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยเดินเท้าไปด้วยความรักอย่างมาก และด้วยความเลื่อมใสศรัทธา และนั่นก็ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก สิ่งนี้ง่ายตายมาก นี่เรียกว่าการจดจำระลึกถึงหรือโยคะที่ง่ายตาย ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพอ การเหนื่อยล้าหมายถึงการมีสำนึกที่เป็นร่าง ใช ไม่ต้องสงสัยว่าจะมีอุปสรรคของมายา แต่ลูกต้องไม่เบื่อกับหนายในสิ่งนี้ เมื่อลูกเหนื่อยล้าลูกก็กลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง พ่อพูดว่า: ลูกๆ ลูกต้องทำงานเพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูก ลูกได้รับอนุญาตสำหรับสิ่งนั้น แปะตัวโอมสำหรับการหาเลี้ยงชีพของลูก แปะตัวโอมสำหรับการพักผ่อน และให้แปะตัวโอมสำหรับสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามไม่มีใครให้เวลาแปะตัวโอมเต็มเลย ในเวลาสุดท้ายลูกจะสามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงนี้เป็นเวลาแปะตัวโอม เฝ้าแต่เพิ่มชาร์ตของลูก เมื่อลูกมานั่งที่นี้ลูกได้รับความช่วยเหลือในการจดจำบาบา และนี่เรียกว่าการนัสมาธิ ลูกมาและนั่งที่นี้ในการจดจำระลึกถึงบาบา นี่ไม่ได้หมายความว่า เป็นเพียงเมื่อลูกมาและนั่งที่นี้เท่านั้นที่ลูกต้องจดจำท่าน มีหลายคนที่คิดถึงเพียงแค่งั้นในโยคะเป็นเวลา 5-10 นาที แต่พ่อพูดว่า: ขณะที่ทำธุรกิจของลูก และเมื่อลูกไปที่นั่นที่นี้ จงอยู่ในโยคะ เมื่อผู้คนไปอาบน้ำในแม่น้ำคงคา พวกเขาก็เฝ้าแต่สวดชื่อของราม ที่นี้ลูกไม่ต้องพราสวดสิ่งใด แต่ลูกเพียงแค่อ่านจดจำระลึกถึงพ่อ พ่อเน้นเพียงแต่พูดกับลูกๆ เท่านั้น คุณประโยชน์ของลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึก

ถึง ลูกต้องไม่เบื่อหน่ายในสิ่งนี้ พายุมากมายจะมาในการจาริกแสวงบุญนี้ มันไม่ได้เป็นพายุ ฝนฯลฯ เมื่อพายุของมายามา โยคะแห่งสติปัญญาก็ขาดตอน แล้วเมื่อลูกกลับมา มีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกก็จดจำธุรกิจและลูกๆของลูก พ่อพูดว่า: ธุรกิจทั้งหมดนั้น ฯลฯ จะจบสิ้นลง เวลา นี้ลูกๆของลูกจะไม่สามารถเป็นทายาทได้ เพราะทุกสิ่งจะถูกทำลาย เวลานั้นทายาทของพ่อที่ ไม่มีชีวิตจำกัได้อยู่ที่นี่ มรดกที่มีชีวิตจำกัจะจบสิ้น ผู้คนที่มั่งคั่งคิดว่าเมื่อลูกๆ ของพวกเขา เติบโตขึ้นและแต่งงาน พวกเขาจะกลายเป็นนี้หรือเป็นนั้น พ่อพูดว่า: ตอนนี้อยู่ไม่มีเวลาเหลือ มากนัก ดังนั้น ขจัดความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดออกไปจากโลกอย่างสมบูรณ์ นี่คือสุสาน หาก ลูกตายขณะที่กังวลเกี่ยวกับธุรกิจหรือลูกๆของลูก ฯลฯ ลูกก็จะทำลายตนเองโดยไม่จำเป็น หากลูกจดจำชีพบาบา ก็จะมีชีวิตเจริญรุ่งเรืองอย่างยิ่ง ด้วยการกลับมา มีสำนึกที่เป็นร่าง ทุกสิ่งจะพังทลาย และด้วยการมีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ก็จะมีชีวิตเจริญรุ่งเรือง ยิ่งลูกอยู่ ในการจดจำระลึกถึงมากเพียงใด ลูกก็ยิ่งได้รับมรดกสำหรับอนาคตของลูกเป็นเวลา 21 นาที เกิดมากขึ้นเพียงนั้น โดยที่ไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึง ก็จะมีการสูญเสียอย่างใหญ่หลวง นั่น จะเป็นการสูญเสียวงจรแล้ววงจรเล่า นี่เป็นประเด็นของการสูญเสียใหญ่หลวงเช่นนั้น ลูกควร คิดเกี่ยวกับวิธีที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์ของลูก ไม่ควรมีความละโมภะมากเกินไป ต่อความมั่งคั่ง ลูกไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสิ่งใดมากเกินไป เมื่อบางคนล้มละลาย เขาก็วิตก กังวลอย่างมากจนเขาลืมชีพบาบาอย่างสิ้นเชิง แล้วพวกเขาก็กล่าวโทษความรู้นี้ และพูด ว่าเป็นเพราะพวกเขาเข้ามาในหนทางนี้ที่พวกเขาล้มละลาย หรือที่พวกเขาเจ็บป่วย ลูกไม่ ควรคิดในแบบนั้น เมื่อมีความเจ็บป่วยใดๆ ฯลฯ มันเป็นความทุกข์ทรมานของกรรมของลูก และเป็นการดีที่ปัญหิตกรรมทั้งหมดของลูกจะถูกสะสาง ความเจ็บป่วยก็ยิ่งดีกว่าการลงโทษ จากตรามราช ความทุกข์ทรมานของกรรมต้องถูกสะสาง ร่างกายเหล่านี้เป็นโรคอย่างมาก ต้องได้รับการดูแลอย่างมาก ในขณะที่เคลื่อนไหวไป บางครั้งพวกเขาก็เพียงแค่หยุดลง บางคน แม้กระทั่งหัวใจล้มเหลว โลกเก่าเช่นนั้นควรถูกขจัดออกไปจากสติปัญญาอย่างสมบูรณ์ เมื่อ ลูกๆเห็นว่าพ่อของพวกเขา กำลังให้มีการสร้างบ้านใหม่สำหรับพวกเขา หัวใจของพวกเขา ก็ หันเหออกไปจากบ้านเก่า พวกเขาพูดว่า: บาบ่า ให้มีการสร้างบ้านใหม่เร็วๆเถอะ! มีปัญหา มากมายในบ้านเก่านี้ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าโลกเก่านี้สกปรกมาก นี่คือการสละละทิ้งที่ไม่มีชีวิต จำกัของลูก ผู้คนเหล่านั้นละทิ้งบ้านและครอบครัวของพวกเขา นั่นเรียกว่าการสละละทิ้งที่ มีชีวิตจำกั ลูกสละละทิ้งกิเลส พ่อพูดว่า: ตัดความสัมพันธ์ทั้งหมดกับร่างกายและความ สัมพันธ์ทางร่างของลูก และจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ สัมโลกนี้ที่ลูกมองเห็น ด้วยตาของลูก สติปัญญาของลูกรู้ว่า เวลานั้นลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่ออาณาจักร แห่งสวรรค์ ลูกแต่ละคนได้รับดาที่สามแห่งความรู้แล้ว ทั้งหมดจะถูกเปลี่ยนไปเป็นสุสาน อย่าได้มีความรักใดๆต่อสิ่งนี้ ทุกวันนี้ผู้คนมีเงินมากมาย และดังนั้นกิเลสจึงได้มีพลังมากยิ่งขึ้น กิเลสของตัณหาราคะนั้นรุนแรงมาก พวกเขาไม่สามารถอยู่ได้โดยปราศจากกิเลสของ ตัณหาราคะ พวกเขาอยู่อย่างบริสุทธิ์เป็นเวลา 4-5 ปี และแล้วบางคนก็เขียนมาว่า: บาบ่า วัน นี้เขาได้รับอิทธิพลจากวิญญาณปีศาจร้ายและทำให้ใบหน้าของเขาสกปรก เขาทุกข์ทรมาน จากการถูกทำร้ายอย่างหนัก! เขาตกลงมาทันทีจากชั้นห้า แรกสุดคือสำนึกที่เป็นร่าง หันที่ที่ ลูกตกจากที่สูง ลูกก็ถูกบดขยี้อย่างสมบูรณ์และทุกสิ่งก็จบสิ้น กระดูกทั้งหมดของลูกแตกหัก โดยสิ้นเชิง จากนั้นก็ใช้เวลาในการทำ ความเพียรพยายาม นี่คือการถูกขบที่ใหญ่ที่สุด เหตุนี้เอง บาบ่าพูดว่า: ตัณหาราคะคือศัตรูที่เลวร้ายที่สุด การหมกมุ่นในกิเลสเรียกว่าความไม่ บริสุทธิ์ ลูกพูดว่า: บาบ่า ทำให้เราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์เกิด เป็นเพียงในบาร์ดเท่านั้นที่พวกเขา เคยปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ บาร์ดเคยปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง เวลานั้นบาร์ดมี กิเลส ผู้ที่เป็นของสรีรยวงศ์เรียกได้ว่าปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ แม้ว่าไม่มีการเอ่ยถึงกิเลส

ในอาณาจักรของราม องค์ายังคงลดลงอย่างต่อเนื่อง 1,250 ปีผ่านไป และดังนั้นพลกำลังของโลกก็ลดลงมากเพียงนั้น เหตุนี้เองโลกในตอนแรกสาโทประธาน และแล้วก็กลับมาสาโท ลูกปรารถนาที่จะทำตามมาและบาบาและกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีของสุริยวงศ์ ไม่มีเรื่องของความยากลำบากหรือมีค่าใช้จ่ายในสิ่งนี้ ลูกแม่กระทั่งไม่จำเป็นต้องพูดสิ่งใด เพียงแต่อยู่ในการจดจำระลึกถึง สิ่งนี้เรียกว่าโยคะที่ง่ายตาย ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกทั้งหมดที่อยู่เบื้องหน้าบาบาคือมหารตี จะต้องมีโยคะที่สมบูรณ์ในสิ่งนี้ เพราะเพียงนั้นที่ลูกจะยิ่งตรงเป้าได้ นี่คือพลังโยคะ ยังขาดโยคะอย่างมาก มีอุปสรรคมากมายในโยคะ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดบอกลูกๆ ที่สุดแสนหวานว่า อย่าได้บึงดิ่งกับพ่อหรือกับการศึกษาเล่าเรียน หากลูกบุดึง ลูกก็บึงดิ่งกับโชคของลูกเป็นเวลา 21 ขาดิเกิด แม่กระทั่งลูกที่ดีมากก็เริ่มบึงดิ่ง พวกเขามีความซาบซึ้งของสำนักที่เป็นร่างถึงวิธีที่พวกเขาได้อธิบายให้กับผู้คนมากมาย เมื่อมีความหึงเหวโสของร่างกาย พวกเขาก็ล้มลง ไม่ควรจะมีความหึงเหวโสใดๆในสิ่งนี้ ชีพบาบามีความหึงเหวโสใดใหม่? ท่านนั้นปราศจากความหลงทะนงตนอย่างมาก และกระนั้นท่านก็เป็นผู้ทรงอำนาจที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น! ท่านพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดาในบ้านที่ธรรมดา พ่อไม่ได้เข้ามาในบ้านของผู้ที่มั่งคั่ง ดังนั้น ลูกๆ เวลานั้นลูกควรจะตื่นขึ้น บาบาให้กลยุทธ์ที่ดีมากแก่ลูก ความล่าช้าก็เนื่องจากลูกๆ ท่านนั้น ตามละครสภาพของลูกยังไม่กลับมาแข็งแกร่งขนาดนั้น เมื่อลูกทำความก้าวหน้าต่อไป ลูกจะกลับมาแข็งแกร่ง เราบอกรัฐบาลว่าสวรรค์จะถูกก่อตั้งขึ้นมาในหลายปีนี้ เมื่อผู้คนอ่านสิ่งนี้ในหนังสือพิมพ์ พวกเขาก็จะมาและถามลูกเกี่ยวกับเรื่องนี้ การก่อตั้งต้องเกิดขึ้นในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า และดังนั้นการทำลายล้างก็จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนเช่นกัน ผู้คนมากมายจะมาทรมานสินนี้ ฯลฯ เป็นเพียงช่วงเวลาสั้นๆ เท่านั้น ลูกไม่พิจารณาว่าทรมานสินนี้เป็นทรมานสินของลูก ลูกรู้ว่าทั้งหมดนี้จะคงอยู่ต่อไปเพียงระยะเวลาสั้นๆ เท่านั้น อาคารเหล่านี้ ฯลฯ ถูกสร้างขึ้นเพื่อให้ลูกอาศัยอยู่ เพราะลูกๆ มากมายมาที่มธุบันเพื่อถูกทำให้สดชื่น มธุบันคือสำนักงานใหญ่ ลูกกำลังทำอะไรในวันนี้ และลูกจะทำอะไรในวันพรุ่งนี้? วันนี้ลูกกำลังทำทาปาเซีย และแล้วลูกจะไปเดลีและวันดาวันและปกครองอาณาจักร ลูกต้องแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า อนุสรณ์ของลูกมีอยู่ที่นี้อย่างไร ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เราทำในเวลานี้ เราก็ได้ทำสิ่งนั้นมาเมื่อ 5,000 ปีที่แล้วเช่นกัน ก่อนอื่นมีการสร้างวัดให้แก่ชีพบาบา วัดดีลาลา ฯลฯ ก็ถูกสร้างขึ้นในภายหลัง ทุกสิ่งต้องทำด้วยการใช้สติปัญญา หากลูกต้องการคำนวณว่าวัดดีลาลาถูกสร้างขึ้นเมื่อใด ลูกก็สามารถทำได้ นี่คืออนุสรณ์ที่ถูกต้องแม่นยำของเรา ลูกรู้ว่านี่คืออนุสรณ์ของการก่อตั้ง ลูกๆ ที่สุดแสนหวานควรมีประสบการณ์ของความสดชื่นมากมาย วิธีการเหล่านี้ทั้งหมดต้องถูกคิดค้นขึ้นมาเพื่อเพิ่มงานรับใช้ มีคำกล่าวไว้ว่า: เมื่อรามไป ราวันก็ไปด้วย และครอบครัวใหญ่ของราวันก็ไปพร้อมกันด้วย มองดูว่าครอบครัวของราวันนั้นใหญ่โตแค่ไหน และมองดูว่าครอบครัวของรามนั้นเล็กแค่ไหน คำสรรเสริญนั้นถูกต้อง แต่ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ พ่อหนังที่นี้และอธิบาย แต่ ทั้งๆที่เป็นเช่นนั้นก็ไม่มีศรัทธาเช่นนั้น อย่างแน่นอนลูกต้องทำการกระทำเพื่อการดำรงชีวิตของร่างกายของลูก ลูกๆ ที่มีคำต้องานรับใช้พันดาวาส สามารถได้รับการหล่อเลี้ยงจากรัฐบาลนี้ได้ เราต้องให้การหล่อเลี้ยงแก่พวกเขา สภาพของลูกๆ ต้องเป็นไปตามนั้น ทุกสิ่งของโลกนี้ต้องถูกลิ้มในการจดจำระลึกถึงบาบา ผู้ที่คงอยู่ซาบซึ้งอย่างยิ่งในการจารึกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง จะมีสภาพที่เข้มแข็งมากเมื่อลูกละร่างของลูก ก็จะเป็นการจดจำระลึกถึงชีพบาบา ในทำนองเดียวกัน ชันยาสชีละร่างของพวกเขาในการจดจำระลึกถึงธาตุบราห์ม และมีความเจียบสงัดในบรรยากาศในเวลานั้น บาบาเคยมีประสบการณ์ว่า เมื่อบางคนตาย ก็มีความเจียบสงัดในครอบครัว เป็นเช่นเดียวกันที่นี้ ในเวลาสุดท้ายจะเป็นราวกับว่าลูกลิ้มทุกสิ่ง เวลานั้นเราต้องกลับบ้าน เผาแต่ละ

ทั้งสำนึกที่เป็นร่าง ในตอนสุดท้ายลูกควรจะละร่างของลูกในความสุขและความสดชื่น แจ่มใสที่เรากำลังจะไปที่ไหน ก็เท่านั้นเอง เมื่อลูกมีสภาพเช่นนั้น ลูกจะกลับมามีค่าควรแก่ การถูกร้อยเข้าไปในสร้อยประจำแห่งชัยชนะ ลูกมีกระแสของความสงบ เมื่อใครก็ตามมา เขาก็จะพูดว่า: ที่นี่มีความสงบมาก นี่คือการสงบที่แท้จริง ดวงวิญญาณกลับมาละวางจากร่างกาย ลูกๆ ดวงวิญญาณรู้ว่า ลูกเป็นตัวของความสงบ เรานั่งลง(ยึดมั่น)ในศาสนาดั้งเดิมของเรา ไม่มีมนุษย์ใดสามารถอยู่ได้โดยปราศจากการทำการกระทำ ผู้คนเหล่านั้นไม่สามารถทำอะไรได้ด้วยเหตุใด? เวลาที่ลูกเข้าใจว่าศาสนาดั้งเดิมของลูกคือความสงบ เรา มาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของเรา และเวลานี้เราต้องกลับบ้าน พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและจดจำ บ้านของลูกด้วยเช่นกัน ด้วยการจดจำพ่อลูกก็ได้รับมรดก พ่อพูดว่า: จดจำพ่อในบ้าน พ่อมา ที่นี้เพียงชั่วคราว สติปัญญาของลูกควรอยู่อย่างมั่นคงในการจดจำระลึกถึงบาบาในดินแดน แห่งความสงบ ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของบ้านของลูกด้วยเช่นกัน นั่นคือบ้านของดวง วิญญาณ และนี่คือบ้านของผู้มีชีวิต อย่าได้ลืมบ้านของลูก และอย่าได้ลืมพ่อ! เป็นเพียงด้วย การจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และกลับบ้าน โดยการซึมซับความรู้นี้ แล้วลูกก็จะไปและปกครองอาณาจักรในโลกใหม่ เฝ้าแต่ชี้หนทางให้กับผู้อื่นมากเท่าที่จะ เป็นไปได้ มองดูพ่อเสมอ ลูกรู้ว่าพ่อได้ทำอะไร; ท่านได้ให้ทุกสิ่งแก่ผู้เป็นแม่ ผู้เดียวนั้น ให้การกำหนดที่จะใช้ทุกสิ่งเพื่อรับใช้ผู้เป็นแม่ เมื่อคนอื่นได้เห็นผู้นี้ พวกเขาทำตามท่าน และอุทิศตนเอง อย่างไรก็ตามพวกเขาควรจะสามารถอยู่ที่นี่ได้ด้วยเช่นกัน ตามละครแล้ว เตาเผาต้องถูกสร้างขึ้นด้วย มีการแบ่งแยกระหว่างปาก็สถานกับฮินดูสถาน เตาเผาแรกของ ลูกเริ่มต้นในปาก็สถาน ลูกได้ข้ามแม่น้ำ ดูสิว่าพวกเขาได้เขียนอะไรในคัมภีร์! เวลาที่ลูกรับ ฟังทั้งหมดนี้ในทางปฏิบัติ และลูกจะได้ยินสิ่งนี้อีกครั้งหลังจากหนึ่งวงจร พ่อพูดว่า: เวลาที่ อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! ลูกอาจจะทำธุรกิจของลูกๆ ต่อไป แต่อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย! พ่อ พูดว่า: ใช้ศรัทธาสำหรับทุกสิ่ง: บาบา ฉันควรจะทำอะไรในสถานการณ์นี้? แล้วบาบาก็จะ บอกลูกทุกสิ่ง หากลูกต้องการจะถามสิ่งใด เพียงแค่มาหาบาบา ทำไมลูกถึงกลัว? ลูกควรจะ ถามบาบาในทุกย่างก้าว ด้วยการทำตามศรัทธา ลูกก็มีรายได้หลายๆ ล้านในทุกย่างก้าว ลูก ได้รับหลายๆ ล้านในทุกวินาทีที่ผ่านไป ลูกได้รับความมั่งคั่งอย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะถูกร้อยเข้าไปในสร้อยประจำแห่งชัยชนะ ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะ ละวางจากร่างกายของลูก เฝ้าแต่ละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง ขจัดโลกนี้ออกไปจากสติปัญญาของ ลูก

2. อย่าได้มีความโลภมากเกินไปต่อความมั่งคั่ง อย่าคิดเกี่ยวกับสิ่งใดนอกจากการจดจำ ระลึกถึงพ่อ อย่าได้บึ้งตึงกับพ่อหรือการศึกษาเล่าเรียนนี้

พร: ขอให้ลูกมีรูปรวม และด้วยสำนึกของการเป็นนาย ได้รับประสบการณ์ของการ เป็นผู้ทรงอำนาจสูงสุด
ก่อนอื่น รักษารูปรวมของร่างกายและดวงวิญญาณไว้ในสำนึกของลูก ร่างกาย เป็นสิ่งสร้างและดวงวิญญาณคือผู้สร้าง ด้วยการมีสิ่งนี้ ลูกจะมีสำนึกของการ

เป็นนายโดยอัตโนมัติ ด้วยสำนึกของการเป็นนาย ลูกจะมีประสบการณ์ว่าตัว
ลูกเองเป็นผู้ทรงอำนาจสูงสุด: ลูกจะเป็นผู้ที่ทำให้ร่างกายทำงาน ประการที่
สองด้วยสำนึกของรูปรวมของพ่อและลูก (ชีพขัคตี) ลูกจะสามารถเอาชนะ
อุปสรรคใด ๆ ของมายาได้ด้วยอำนาจของลูก

คติพจน์: หลอมรวมการขยายตัวทั้งหมดในหนึ่งวินาที และมีประสบการณ์ของสาระแห่ง
ความรู้นี้ และให้ประสบการณ์นั้นแก่ผู้อื่น

***** โอม ขานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: อยู่ในสภาพภูเขไฟ และมีประสบการณ์การจดจำระลึกถึงที่มีพลัง

ลูกสามารถปลดเปลื้องบาปและกลายเป็นผู้ทำลายบาปได้ เมื่อการจดจำระลึกถึงของลูกเป็น
ภูเขไฟ แล้วสภาพที่ไร้พลังของทุกดวงวิญญาณก็จะถูกทำให้จบสิ้นไปด้วยการจดจำระลึก
ถึงนี้ สำหรับสิ่งนี้ ลูกต้องคงอยู่อย่างรวมกับพ่อในทุกวินาทีและในทุกลมหายใจ ไม่ว่ากรณี
ใดลูกไม่ควรมีการจดจำระลึกถึงที่ธรรมดา จงทำให้รูปของความรักของลูกรวมกันกับพลัง